

Paşa din Silistria. Către acesta, mai conlucrându şi ca Locotenentă Domnescă împreună cu Caimacanul Negri (venit în Bucureşti la 3 Iunie) şi cu câţiva boieri din cei mai notabili în diferite affaceri, atât ostăşeşti şi administrative precum şi particulare, se silea să liniştască ore-cum neodihna ce domnea între popor. Cu toate aceste însă el nu încetă, pînă pe le sfîrşitul lui Octombrie, din acelaş an, de a decapita şi spîndura, prin respântiile oraşului, une-ori pînă la 5-6 din creştinii cari se trădau ca amestecaţi în rescólă şi din cari unii îşi renegară şi credinţa îmbrăţişându islamnisindă şi multe femei, din celle de rîndă, fură luate de ostaşii Turci ca consórte.

În urma acestor toate, poporul începu a se mai linişti şi meseriaşii a se ocupa fie-care cu meseria sa. Ordina publică însă, fu considerată ca definitiv restabilită când reveniră în Ţerră boierii refugiaţi în Transilvania; căci presinţa lor contribuî foarte multă la consolidarea linişteii şi a securităţii publice.

Nu multă după aceea, unii din boieri plecară la Constantinopole, invitaţi fiind de pórta Ottomană. Astă-felă după 105 ani, de la prima Domniă străină a lui Nicolae I Mavrocordată 1716, se curmă orînduirea fanarioşilor la Domnia Ţerreii Românescă; şi la 1822 Iulie I, reîncepu şirulă Domnilor pămîntenii pe tronulă României, prin allegerea şi orînduirea lui Grigorie D. Ghica VV. Du-